

Sygn. akt V KK 100/14

POSTANOWIENIE

Dnia 4 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Hofmański

w sprawie **M. G.**,

skazanego z art. 280 § 1 w zw. z art. 64 § 1 k.k.

po rozpoznaniu wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia

p o s t a n o w i ł

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Z. z dnia 24 października 2013 r., sygn. akt VII Ka [...], utrzymano w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Ż. z dnia 5 lipca 2013 r., sygn. II K [...], mocą którego uznano M. G. winnym czynu z art. 280 § 1 w zw. z art. 64 § 1 k.k. Od tego prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego kasację wniósł obrońca skazanego i zawarł w niej wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku. Wniosek uzasadniono przekonaniem o wadliwości zaskarżonego wyroku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Stosownie do treści art. 532 § 1 k.p.k., w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Choć norma ta nie wskazuje przesłanek, od spełnienia których zależy wstrzymanie wykonalności zaskarżonego orzeczenia, to niewątpliwie winna ona mieć zastosowania do sytuacji wyjątkowych, wprowadza bowiem wyjątek od zasady niezwłocznej wykonalności

prawomocnych orzeczeń, wynikającej z art. 9 k.k.w., zaś prawomocne wyroki korzystają z domniemania ich prawidłowości (*res iudicata pro veritate accipitur*). W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalone jest przekonanie, że zastosowanie tej instytucji winno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem skargi kasacyjnej spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne, tj. wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne, następstwa (zob. post. SN z dnia 18 listopada 2003 r., IV K.K. 347/03, OSNwSK 2003, poz. 2465; post. SN z dnia 22 lutego 2007 r., WO 4/07, OSNwSK 2007, poz. 493).

Skarżący nie wykazał istnienia takich szczególnie poważnych i nieodwracalnych skutków dla skazanego. Jak się zdaje, obrońca skazanego swoje subiektywne przekonanie o wadliwości zaskarżonego wyroku uznaje za wystarczającą podstawę wstrzymania wykonania prawomocnego wyroku. Jak wyżej wskazano, wyroki prawomocne korzystają domniemania niewadliwości i tylko w sytuacjach nadzwyczajnych możliwe jest wyjątkowo odstępianie od ich niezwłocznej wykonalności. Takich szczególnych okoliczności skarżący w treści kasacji nie wskazał, zaś Sąd Najwyższy się ich nie dopatrył, wobec czego doszedł do przekonania, że nie zachodzą wystarczające podstawy do zastosowania szczególnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.